

Trainingshandboek voor professionals

Hoe kan ik als professional personen met verstandelijke handicap ondersteunen op het vlak van vrije tijd?

ACCESS to Leisure

Adult education Courses on Capacity-building for the Engagement and Support of Self-advocates in the field of Leisure

2021-1-HU01-KA220-ADU-000033395

Medegefinancierd door het Erasmus+ programma van de Europese Unie.

Projectduur: van februari 2022 tot juli 2024

© - 2024 – Hand in Hand Foundation. Alle rechten voorbehouden. Goedgekeurd voor de Europese Unie onder voorwaarden.

Partnership past open licentie toe en staat gebruik, aanpassing en verspreiding van het materiaal toe.

<https://kezenfogva.hu>

www.atempo-verein.at

www.facebook.com/CenterVAL

www.hubbie.brussels/nl

www.tukena.fi

Dit project is gefinancierd met steun van de Europese Commissie. De verantwoordelijkheid voor deze publicatie ligt uitsluitend bij de auteur; de Commissie kan niet aansprakelijk worden gesteld voor het gebruik van de informatie die erin is vervat.

Inleiding

Doel van dit handboek

Het doel van het Access to Leisure-project is Person with Learning Disability (PwLD) te ondersteunen bij het organiseren van hun vrijetijd. Dit in samenwerking met professionals en vrijwilligers.

PwLD's spelen zelf een cruciale rol bij het organiseren van hun eigen vrije tijd. Daarom helpen professionals en vrijwilligers hen om hun rol als organisator zo effectief mogelijk op te nemen.

Deze handleiding is bedoeld om professionals, die werken met Persons with Learning Disability (vanaf nu aangeduid als PwLD's), te ondersteunen bij het ontwikkelen van vrijetijdsactiviteiten.

Het doel van het trainingshandboek voor professionals is om op basis van partnerschap de PwLD's de mogelijkheid te geven tot vrijetijdsactiviteiten en dit door gebruik van persoonsgericht en actieve ondersteuningsmethoden.

Bovendien bieden de methoden in deze handleiding professionals praktische hulpmiddelen om PwLD's te ondersteunen om zelf vrijetijdsfacilitators te worden. Als vrijetijdsfacilitator ondersteunen PwLD's andere PwLD's bij het zoeken naar een gepast vrijetijdsaanbod.

Deze praktijkgerichte training is bedoeld om professionals op te leiden die PwLD's kunnen helpen passende vrijetijdsactiviteiten te vinden voor hun eigen vrije tijd en die van andere PwLD's effectiever te organiseren. Ze leren onder andere innovatieve digitale tools kennen om PwLD's te helpen hun vrije tijd veilig te beheren.

Het ACCESS to Leisure project ondersteunt dit op drie manieren:

Het trainen van professionals met actieve, persoonsgerichte ondersteuningsmethoden (die later zullen worden gepresenteerd). Dit helpt PwLD's om hun eigen vrije tijd en de vrijetijdsorganisatie van andere PwLD's te verbeteren.

Het opleiden van lokale informele supporters (vrijwilligers) als co-facilitators, die helpen bij het ontwikkelen van een overbruggingsrol tussen professionals en PwLD's, voortbouwend op het concept van vriendschap.

Het trainingshandboek voor PwLD's, biedt PwLD's een reeks gerelateerde hulpmiddelen om hen te helpen vrijetijdsorganisatoren te worden. Tegelijkertijd ondersteunen professionals en lokale informele supporters dit proces als co-facilitators.

Er zijn drie handleidingen van het ACCESS to Leisure-project opgesteld. De inhoud is nauw met elkaar verbonden en complementair. Het doel van deze 3 handleidingen is om PwLD's, in praktische samenwerking met professionals en lokale supporters, in staat te stellen actief te worden in het organiseren van hun vrije tijd en het ondersteunen van andere PwLD's.

Wat gaat u bereiken door gebruik te maken van deze handleiding?

De nadruk in dit handboek ligt op:

Het mondig(er) maken van mensen met een handicap,

- hen in staat stellen hun vrije tijd onafhankelijk te organiseren en
- hun rechten uit te oefenen, zoals beschreven in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap (UNCPRD, 2006)
- basis van artikel 30 van het UNCPRD (Universele verklaring van de rechten van de mens) willen we PwLD's in staat stellen ten volle deel te nemen aan het culturele leven, recreatie, vrije tijd en sport. In dit proces hebben we een cruciale rol toebedeeld aan de tools voor informatiecommunicatietechnologie (ICT) (Datillo, 2008).

PwLD?

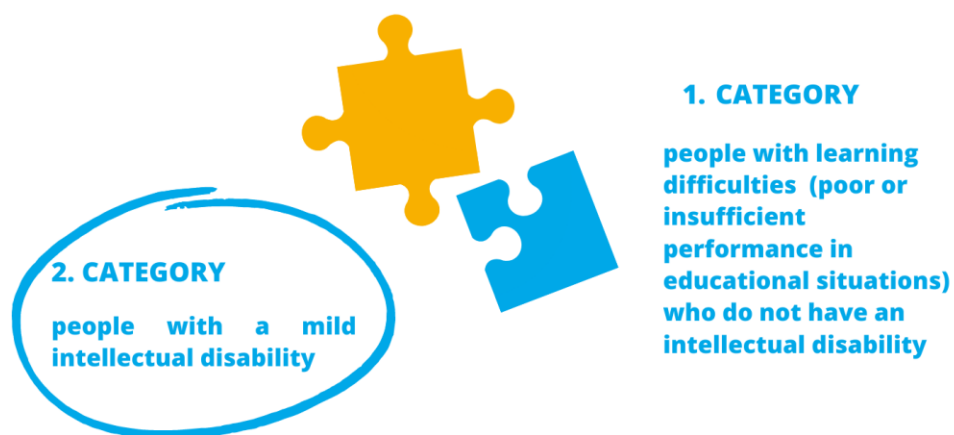
Het is een veel voorkomende ervaring dat hoewel leerstoornissen een algemene term is die wereldwijd wordt gebruikt in verband met leerfalen, het vaak anders wordt beschreven in verschillende onderzoeken of literatuur. Grünke en Canvedich verklaren dit fenomeen in een studie gepubliceerd in 2016. De auteurs leggen uit waarom er aan de ene kant geen constant gebruik van de term is door de verschillende culturele en sociale paradigma's, normsystemen, historische erfenissen en beleidsinstellingen te traceren, die niet alleen het educatieve ontwerp hebben beïnvloed, maar ook de conceptualisering van leerfalen, en dat blijven doen tot op de dag van vandaag. Het heeft

ook invloed gehad op de manier waarop het concept van leerstoornis is en nog steeds wordt gedefinieerd.

Het bereik van leerstoornissen is dus uitgebreid, maar voor deze handleiding verwijzen we naar mensen met leerstoornissen volgens de volgende categorieën, voortbouwend op de definitie van Szekeres (2011):

Categories of LEARNING DISABILITY (Szekeres, 2011)

Categorie 1: mensen die een ernstig, hardnekkig, alomtegenwoordig probleem ervaren in een onderwijssituatie

Eenzijds omvat de categorie leerhandicap mensen die een ernstig, aanhoudend en alomtegenwoordig probleem ervaren in een onderwijssituatie die hun leren ernstig belemmert (slechte of onvoldoende prestaties in onderwijszaken).

Categorie 2: mensen met een milde verstandelijke beperking

Aan de andere kant vallen mensen met een lichte verstandelijke beperking. Deze beperking maakt het voor hen onmogelijk om effectief te leren via traditionele pedagogische methoden, ook in de categorie leerstoornissen (Szekeres 2011, Gaál, 2000).

In het volgende hoofdstuk gaan we dieper in op de specifieke kenmerken van de doelgroep.

Samenvatting van de handleiding

Net als de andere twee handleidingen zullen we de leerresultaten beschrijven die nodig zijn voor vrijetijdsco-facilitators om een ondersteunende rol te vervullen. De handleiding voor professionals (zie figuur 1.) is onderverdeeld in drie delen op basis van het concept van Datillo (2008):

Eerste module van de handleiding.

Ondersteuning van de autonomie van PwLD's in vrijetijdsactiviteiten

Bij het ondersteunen van zelfbeschikking hebben we een tweeledige focus; aan de ene kant richten we ons op het helpen van het zelfbewustzijn van PwLD's in verband met vrije tijd en aan de andere kant benadrukken we het belang van ondersteunende besluitvormingsmethoden.

Tweede module van de handleiding.

Ondersteuning van sociale interacties van PwLD's met betrekking tot vrije tijd

In dit deel richten we ons op het ontwikkelen van sociale interactievaardigheden. Daarnaast beschrijven we de rol van de 3 soorten facilitatoren en de samenwerking tussen hen: de recreatieve facilitator (PwLD's), de co-facilitator als professional en de andere co-facilitatierol van de vrijwilliger (als brugrol).

Derde module van de handleiding.

Gebruik van vrijetijdsmiddelen (met bijzondere aandacht voor digitale mogelijkheden)

In dit deel worden manieren gepresenteerd waarop professionals PwLD's effectief kunnen ondersteunen bij het succesvol ontdekken en plannen van vrijetijdsactiviteiten in de online ruimte.

Deze drie hoofdstellen dragen ertoe bij dat PwLD's facilitator is van zijn eigen vrije tijd en de vrije tijd van peers door middel van actieve, persoonsgerichte ondersteuning. We streven ernaar om professionals als vrijetijdsco-facilitators te ondersteunen in dit empowermentproces.

Over de doelgroepen: professionals als co-facilitators

Deze handleiding is bedoeld voor professionals (bijvoorbeeld maatschappelijk werkers, leraren in het speciaal onderwijs of therapeuten) die werken met PwLD en zich inzetten voor het ondersteunen en ontwikkelen van hun vrije tijd door middel van actieve ondersteuningsmethoden.

De co-productie betekent dat PwLD's de actieve actoren zijn en dat de professionals dit proces faciliteren, bijvoorbeeld door PwLD's te ondersteunen in:

- Ontwikkelen van vaardigheden en competenties
- Vergemakkelijking van de toegang tot instrumenten en lokale middelen
- Ondersteuning van besluitvorming
- Empowerment-methoden gebruiken

MODULE 1: Ondersteuning van de autonomie van PwLD's in vrijetijdsactiviteiten

Doel van deze module

Een voorwaarde voor het organiseren van vrije tijd is dat PwLD's voldoende informatie hebben. Daarnaast moeten zij worden erkend en ondersteund bij de besluitvorming. Daarom is het belangrijkste doel van dit hoofdstuk om professionals methoden aan te reiken om PwLD's te helpen hun zelfbeschikkingsvaardigheden in hun vrijetijdsactiviteiten te ontwikkelen.

In dit hoofdstuk willen we professionals helpen door middel van drie trainingsblokken:

BLOK 1.1 — Het bieden van een theoretische basis voor de effectieve ontwikkeling van PwLD's zelfbeschikking

BLOK 1.2 — Manieren om PwLD's te ondersteunen bij het ontdekken van hun vrijetijdsgewoonten, behoeften en favoriete vrijetijdsactiviteiten

BLOK 1.3 — Het bieden van een inleiding tot geassisteerde besluitvormingsmethoden, zodat professionals deze kunnen toepassen bij het ondersteunen van PwLD's om effectievere beslissingen te nemen bij het organiseren van hun vrije tijd

We bouwen de training op basis van volgende principes (Atherton & Crickmore, 2012): Door de principes van inclusie in praktijk te brengen, moeten de persoon en zijn directe omgeving elkaar leren kennen en hierop voortbouwen zodat er wordt uitgegaan van gelijkwaardigheid.

- Een samenwerkingsomgeving creëren waarin PwLD's actieve partners kunnen zijn in een wederzijdse en respectvolle relatie, ongeacht hun capaciteiten.
- Kansen creëren voor PwLD's om te leren van hun ervaringen en voort te bouwen op hun vaardigheden en sterke punten.
- Kortom, we helpen professionals om hun rol als co-facilitators van vrije tijd op te nemen. Om deze reden beschrijven we eerst nuttige theoretische en praktische kenmerken van actieve, persoonsgerichte ondersteuning en ontspanning.

TRAINING BLOCK 1.1 - Theoretische achtergrond met betrekking tot zelfbeschikking in de vrije tijd van PwLD's

Vooraleer de elementen van het eerste deel te beschrijven, is het van essentieel belang om een aantal fundamentele concepten met betrekking tot vrijetijdsondersteuning te verduidelijken.

Welke concepten gebruiken we in deze handleiding?

Vrije tijd als een mensenrecht

Vrije tijd, gebaseerd op individuele keuzes, is een essentieel onderdeel van ons leven en het recht daarop is voor iedereen, inclusief PwLD's (Datillo, 2013). Voorts verklaren twee artikelen van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (UDHR) het belang van het recht op vrije tijd:

Artikel 24, „Eenieder heeft recht op rust en vrije tijd, met inbegrip van een redelijke beperking van de arbeidstijd en de periodieke vakantie met loon.”

Artikel 27, „Iedereen heeft het recht om vrij deel te nemen aan het culturele leven van de gemeenschap, te genieten van de kunsten en deel te nemen aan de wetenschappelijke vooruitgang en de voordelen ervan.” (Verenigde Naties, 1948)

In dit verband bevestigt artikel 30 van het CRPD (2016), dat in heel Europa is geratificeerd, het recht op vrije tijd op de volgende manieren: „5. Teneinde personen met een handicap in staat te stellen op voet van gelijkheid met anderen deel te nemen aan recreatieve en sportieve activiteiten, nemen de Staten passende maatregelen:

A) De deelname van personen met een handicap aan de reguliere sportactiviteiten op alle niveaus zoveel mogelijk aan te moedigen en te bevorderen;

B) Er voor zorgen dat personen met een handicap de mogelijkheid hebben om specifieke sport- en recreatieactiviteiten met een handicap te organiseren, te ontwikkelen en daaraan deel te nemen, en daartoe de verstrekking, op voet van gelijkheid met anderen, van passende instructie, opleiding en middelen aan te moedigen;

C) Er voor zorgen dat personen met een handicap toegang hebben tot sport-, recreatie- en toeristische locaties;

D) Er voor zorgen dat kinderen met een handicap gelijke toegang hebben tot speel-, recreatie-, vrijetijds- en sportactiviteiten, met inbegrip van die activiteiten in het schoolsysteem;

E) Er voor zorgen dat personen met een handicap toegang hebben tot diensten van personen die betrokken zijn bij de organisatie van recreatie-, toerisme-, vrijetijds- en sportactiviteiten.”

Deze rechten worden echter vaak niet gehaald, vanwege een gebrek aan middelen of een gebrek aan passende ondersteuningsmethoden.

Via dit project is onze bijdrage indirect. In dit hoofdstuk gaan we dieper in op het aanreiken van adequate ondersteuningsmethoden die beschikbaar zijn om het fundamentele recht op toegang tot vrije tijd te ondersteunen

Het concept van vrijetijdsondersteuning

Om het recht op vrije tijd zo effectief mogelijk te kunnen vervullen, moeten professionals als co-facilitators van vrije tijd vertrouwd raken met het concept van vrijetijdsondersteuning.

In eerste instantie wordt vrije tijd vaak geassocieerd met de begrippen recreatie en vrije tijd (Dattilo, 2008). Dattilo (2008) heeft echter gewezen op de relatie en mogelijke verschillen tussen deze termen, wat heeft bijgedragen tot het verduidelijken van het begrip vrije tijd dat in het project Access to Leisure wordt gebruikt.

De definitie van recreatie als activiteit is het uitgangspunt voor deze vergelijking. Zij houdt rechtstreeks verband met vrijetijdsactiviteiten (Kelly, 1990, aangehaald door Dattilo, 2008, blz. 4):” Het begrip recreatie heeft rechtstreeks betrekking op de activiteit. Het hangt af van de gevoelens en ervaringen van individuele deelnemers. (...) Hoewel de activiteiten waarin mensen zich bezighouden sterk variëren, verwijst de term recreatie in het algemeen naar een aantal georganiseerde activiteiten die bestemd zijn voor sociale doeleinden.[1][2] De auteur gebruikt het begrip vrije tijd in een context waarin we worden bevrijd van alledaagse taken en geen vooraf geplande verplichtingen hebben (bijvoorbeeld werk, boodschappen). Dit verwijst echter naar tijd die goed is besteed en wanneer we ons vervelen en niet weten hoe we onze vrije tijd zinvol moeten besteden. Daarom stelt de auteur, onder verwijzing naar Csíkszentmihályi (1997), dat vrije tijd positieve en negatieve connotaties heeft.

Daarom, hoewel het recreatieve en vrije tijdselementen omvat, is onze definitie van vrije tijd uitgebreider dan deze. Gebaseerd op een beschrijving door Russell (1996), bieden de vrijetijdservaringen mogelijkheden voor het behoud van persoonlijke autonomie, zelfdefinitie en keuze” (Dattilo, 2008, blz. 6).

De vrijetijdservaring heeft positieve effecten die kunnen worden waargenomen op de subjectieve gemoedstoestand, identiteit en zelfdefinitie (Dattilo, Kleiber, & Williams, 1998, Dattilo, 2013).

- Uitdrukken van talenten,
- Tonen van capaciteiten,
- Het potentieel benutten.

Tijdens het deelnemen aan leuke en betekenisvolle activiteiten ervaar je positieve emoties” (Datillo, 2013, blz. 77.) De mogelijkheid om vrije tijd door te brengen, de realisatie van de ervaring zelf, gaat hand in hand met het versterkende gevoel dat mensen (als leren betrokken is) de kennis en vaardigheden hebben die nodig zijn voor die vrijetijdsactiviteit. Dit versterkt hen op hun beurt en draagt bij aan een gevoel van zelfbeschikking (McGuire & McDonnell, 2008; Datillo, 2013).

Op basis van het concept van Southby (2019), verwijzend naar Stebbin (2012), gebruiken we twee soorten vrije tijd.

Figure 2. Soorten vrije tijd (Southby, 2019, verwijzend naar Stebbin, 2012)

Ongedwongen, eenmalige vrijetijdsbesteding

De „casual”, eenmalige vrijetijdsactiviteit is een korte vrijetijdsactiviteit die geen significante opleiding, vaardigheden of kwalificaties vereist.

VOORBEELD: Kate kreeg een telefoontje van haar vriend met de vraag of ze dit weekend naar de bioscoop wilde. Natuurlijk, omdat Kate van films houdt, zei ze meteen ja tegen haar vriend.

Vervolgens keken ze naar de filmvertoning, die zaterdagavond om zes uur begon, in een winkelcentrum bij hen in de buurt. Dus, ze hadden een geweldige tijd tijdens het vrijetijdsprogramma van die avond. Ze hebben Star Wars 7 gezien: The Force Awakens.

„Ernstig”, regelmatige vrijetijdsbesteding

„Ernstig”, regelmatige vrijetijdsbesteding is een belangrijk gebied van vrijetijdsbesteding dat een hoge mate van emotionele, fysieke en intellectuele investering van energie vereist (ook wel hobby genoemd).ervolgens keken ze naar de filmvertoning, die zaterdagavond om zes uur begon, in een winkelcentrum bij hen in de buurt. Dus, ze hadden een geweldige tijd tijdens het vrijetijdsprogramma van die avond. Ze hebben Star Wars 7 gezien: The Force Awakens.

VOORBEELD: John houdt van basketbal, bewezen door het feit dat hij al acht jaar regelmatig basketbal speelt. Zelfs op school beheerste hij de basistechnieken, hij heeft continu getraind en geleerd. In het weekend ging hij naar het nabijgelegen park om basketbal te spelen met zijn vrienden, die graag in een team speelden. Maar, natuurlijk, soms, als de gelegenheid zich voordoet, gaat hij alleen naar het basketbalveld om te oefenen. Hij is de afgelopen jaren veel geëvolueerd. Volgens zijn vrienden is hij een perfecte shooter en een uitstekende speler, waar hij erg trots op is.

Beide soorten vrijetijdsbesteding omvatten verschillende activiteiten en hebben verschillende gevolgen voor het leven van mensen (Stebbins, 2012; Southby 2019). Elke vorm van vrijetijdsbesteding vereist verschillende organisatorische taken op het gebied van vrijetijdsorganisatie, daarom is het essentieel om er een onderscheid tussen te maken.

In essentie creëert vrijetijdsondersteuning nieuwe mogelijkheden voor PwLD's om hun huidige vrije tijd te verbeteren en op basis hiervan hun leeftijdsgenoten te helpen. Daarom is vrijetijdsondersteuning een empowerment proces, waarbij professionals de gerelateerde vaardigheden en vaardigheden van PwLD's ontwikkelen (Datillo, 2008), ter ondersteuning van de verbinding tussen de vrijwilliger (lokale co-facilitator) en PwLD's.

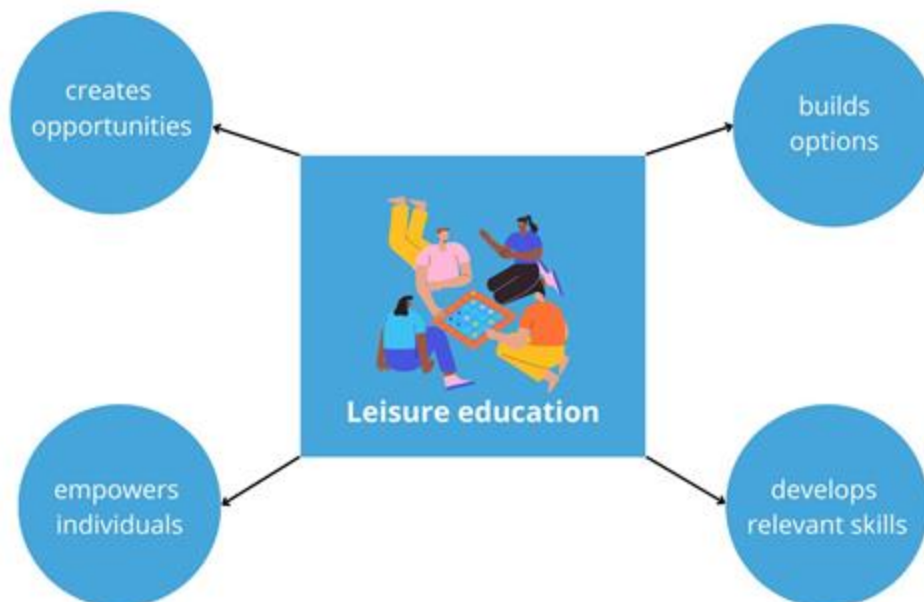

Figure 2 Interventiegebieden van Vrijetijdsondersteuning (gebaseerd op: Datillo, 2008)

Een van de belangrijkste doelstellingen van Access to Leisure training (zie figuur 2.) is het ontwikkelen van de vaardigheden van PwLD's (als vrijetijdsfacilitatoren) en hun samenwerkende vrijetijdspartners (professionals en lokale informele supporters als co-facilitators) om een op partnerschap gebaseerde situatie te creëren. PwLD's kunnen met behulp van online tools zoveel mogelijk lokale recreatiemogelijkheden ontdekken en kunnen er uit kiezen. Als gevolg hiervan verbetert hun kwaliteit van leven en kunnen zij sociale relaties aangaan. Vrijetijdsondersteuning is daarom een inclusieve benadering die een actieve rol bevordert bij het ontwikkelen van vrije tijd door middel van actieve en persoonsgerichte ondersteuning.

Wat verstaan we onder actieve en persoonsgerichte ondersteuning?

Om vrijetijdsfacilitatoren te worden is het voor PwLD's van cruciaal belang dat professionals werken volgens de principes en methoden van persoonsgerichte actieve ondersteuning in de co-facilitatierol.

Het is een vorm van ondersteuning waarbij iedereen (ongeacht het vermogen) keuzes kan maken over zijn eigen leven en zich kan bezighouden met zinvolle, in dit geval, vrijetijdsactiviteiten in een vertrouwde sociale omgeving.

Meer informatie hierover is bijvoorbeeld te vinden via de volgende, Engelstalige, link:

Gebaseerd op het concept van Latrobe University (zie de link hierboven), heeft het begrip actieve ondersteuningsmethoden de volgende hoofdkenmerken:

1. Tabel: Kenmerken van het 'Active support method' (van Latrobe University)[1]

Hoofdkenmerken	
Personeel	regelmatig mogelijkheden bieden aan mensen om betrokken te zijn bij een reeks activiteiten
	zorg voor de juiste ondersteuning voor elke person. bied keuzes aan elke persoon
	aandachtig zijn, luisteren en reageren op de communicatie van elke persoon

Mensen in leefgroepen	doe vaak verschillende activiteiten gedurende de dag
	betrokken zijn bij huishoudelijke taken
	veel interactie met medewerkers en ondersteund worden
Medewerkers stimuleren participatie en doen dingen met elke persoon	
Mensen zijn betrokken bij het plannen en kiezen wat er gebeurt en wanneer	
Een goede service is waar:	mensen een goede kwaliteit van leven hebben
	elke persoon keuze, participatie, inclusie en welzijn ervaart
	relaties gewaardeerd worden
	persoonlijke zorg responsief is

[1] Bron van tabel 1: <https://www.everymomenthaspotential.com.au/module-1>

De methoden van de actieve “persoon-centered”, creëert een effectieve omgeving voor de zelfbeschikking van Pwld’s.

Specifieke kenmerken van het leerproces van personen met een leerstoornis (PwLD's)

Mensen met een leerstoornis zien we als mensen met een significante beperking van de cognitieve activiteit, die zich manifesteert in verstoringen van waarneming, geheugen en aandacht, evenals in denkfuncties” (Rottmayer, 2006, blz. 7).

Algemene leerkenmerken van personen met een leerstoornis (Czibere en Kisvári, 2006; Hallahan, Kauffman en Lloyd, 1999, aangehaald in het arrest Gaál, 2000; Jaksá, 2006; Papházy, 2006; Rottmayer, 2006; Vaughn, Bos and Schumm, 1997, geciteerd in Gaál, 2000; Emmi-decreet 32/2012 (X. 8.):	uitgebreide beperking van mentale functies, variërend van individu tot individu in mate en kwaliteit
	als een activiteit verhoogde inzet vereist, veroorzaakt dit problemen voor de persoon
	socialisatieproblemen
	moeizame taken en activiteiten worden vermeden, psychische functies kunnen hierdoor niet goed worden uitgeoefend
	het begrijpen van instructies is complex. Dit heeft op zijn beurt gevolgen voor de toepassing/implementatie van de instructie
	in het algemeen zijn er verschillen in de ontwikkeling van ruimtelijke oriëntatie, fijne motoriek, aandachtsconcentratie, communicatie, denkprocessen op hoger niveau en sociale aanpassing; dit beïnvloedt de leerresultaten.
	ze tonen ook verschillen in verschillende domeinen van metacognitie
	ze hebben hulp nodig bij het managen van hun tijd en het organiseren van hun werk
vanwege de verschillende ontwikkelingen van cognitieve functies hebben ze ook hulp, ondersteuning en begeleiding nodig bij het leren van de leertechnieken die nodig zijn voor succesvol leren en kennis verwerven, naast het vormgeven van hun houding en motivatie om te leren	

	moeite met het begrijpen van taken, langzamer tempo van het werk
Kenmerken van perceptie (gebaseerd op Czibere en Kisvári, 2006; Gaál, 2000; Papházy, 2006):	Onderontwikkeling van auditieve aandacht, directioneel gehoor, auditieve differentiatie, auditieve vorm-achtergrondperceptie
	Onderorganisatie van visuele differentiatie, visuele vorm-achtergrondperceptie, vormperceptie, ruimtelijke waarneming, visuele serialiteitsstoornis
	opvallende vermijding of overmatig zoeken naar aanraking, strelen
	problemen met evenwichtsperceptie en ontoereikende (onvoldoende of buitensporige) perceptie van evenwichtsgewaarwordingen en onzekerheid in de waarneming van de zwaartekracht
Aandachtskenmerken (Crane, 2002; Czibere en Kisvári, 2006; Gaál, 2000; Rottmayer, 2006):	aanhoudende aandachtszwakte
	aandacht is gemakkelijk afgeleid
	moeilijkheid of verwarring bij het richten van aandacht (moeilijkheid bij het onderscheiden van relevante en irrelevante prikkels).
Kenmerken van geheugenfuncties (Crane, 2002; Czibere en Kisvári, 2006; Gaál, 2000; Lányiné, 2009; Rottmayer, 2006):	verminderde geheugenprestaties, vertraging van de werkgeheugencapaciteit;
	verhoogde moeite met het onthouden van langere uitleg en instructies, meestal het onthouden van alleen de laatste item(s);
	slechte associatie tussen werkgeheugen en langetermijngeheugen
	de moeilijke, problematische, belemmerde terugroeping van eerder verworven kennis uit het langetermijngeheugen

	(Over het algemeen heeft onderzoek naar dit onderwerp slechtere prestaties in alle geheugengebieden voor mensen met een verstandelijke beperking aangetoond)
Kenmerken van het denken (Czibere en Kisvári, 2006; Gaál, 2000; Papházy, 2006; Rottmayer, 2006)	hun verbale-logische redeneerfuncties, combinatieve en associatieve vermogens zijn over het algemeen minder georganiseerd, terwijl hun praktische redenering op deze gebieden geavanceerder is (zelfs superieur)
	moeilijkheid bij het gebruik van tekensystemen en -codes
	logische probleemoplossende handelingen zijn ingewikkelder, wat leidt tot fouten
	kan een verhoogde moeilijkheid in abstract redeneren en generalisatie van taken laten zien
	hun conceptualisering wordt gekenmerkt door een nadruk op concrete, perceptuele, functionele kenmerken, met een onderliggende neiging om opvallende kenmerken te begrijpen (in plaats van essentiële kenmerken).
	beperkt vermogen om adequate kritiek te formuleren
	starheid van het doorzettingsvermogen en denken
Uitvoerings- en uitvoeringskenmerken (gebaseerd op Czibere en Kisvári, 2006; Gaál, 2000; Papházy, 2006):	grote bewegingsafwijkingen (houding, balansreacties, bewegingscohesie, spiertoen)
	moeilijkheden en verstoringen van fijne bewegingen: afwijkingen in hand- en vingerbewegingen, moeite met het grijpen en gebruiken van hulpmiddelen, afwijkingen in het functioneren van de spieren van de mond
Sociaal-emotionele kenmerken (gebaseerd op Gaál, 2000):	algemene geestelijke gezondheidsproblemen (bijvoorbeeld lethargie, angst, gebrek aan controle)

	problemen op het gebied van driften (bijv. apathie, passiviteit, hyperactiviteit)
	verschillen in motivatieontwikkeling (bv. zeer lage motivatie, onbereikbaarheid)
	verschillen in werkprestaties (bv. snelle vermoeidheid, ongelijk tempo, impulsiviteit bij het reageren);
	problemen met zelfmanagement (bv. emotiegestuurde reacties, instabiliteit, starheid)
	problemen met eigenwaarde, stoornissen (bijv. onvolledig zelfbeeld, onrealistisch zelfbeeld, egocentrisme, gevoel van minderwaardigheid)

2. Tabel: Specifieke kenmerken van het leerproces van personen met een leerhandicap¹ (JGYPK)

Natuurlijk is dit slechts een algemene samenvatting van mogelijke kenmerken, die van persoon tot persoon kunnen verschillen. Het is dus van het groot belang om een algemene kennis van de betrokkene te hebben. We raden een individuele verkenning van deze aspecten (hoofdcategorieën) aan. Door individuele kenmerken te begrijpen, kan persoonlijke ondersteuning worden ontwikkeld, afgestemd op maat van de persoon.

In dit project pleiten we voor een ondersteuning die uitgaat van de sterktes, waarbij we benadrukken dat deze manier van werken de ondersteuning op praktisch vergemakelijkt.

¹ Source:

http://www.jgypk.hu/mentorhalo/tananyag/A_tanulasban_akadalyozottak/55_a_tanulsban_akadlyozott_gyermekek_tanulk_ismeretelsajtsi_folyamatnak_specifikus_jellemzi.h

Wat bedoelen we met zelfbeschikking van PwLD's met betrekking tot vrije tijd?

Keuze van vrijheid en zelfbeschikking kunnen worden gezien als essentiële kenmerken van vrije tijd. In deze context wordt vrije tijd in twee opzichten gebruikt: aan de ene kant verwijst vrije tijd naar vrijheid van dwang en inmenging, terwijl vrijheid de vrijwillige keuze en actie van het individu impliceert (Sylvester, 1985, Dattilo, 2008). De Latijnse oorsprong van „leisure” geeft dit aan, want het komt van het woord „licere”, wat betekent vrij zijn (Welton, 1979). Maar aan de andere kant draagt de keuze van vrijheid bij aan de ontwikkeling van zelfbeschikking. Daarom is de toepassing van de methodologie van de ondersteunde besluitvorming van cruciaal belang om de PWLD's in staat te stellen doeltreffendere beslissingen te nemen en vrije keuzes te maken.

De basis van de ondersteunde besluitvorming is afkomstig van het Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap van de Verenigde Naties (UNCRPD). Volgens artikel 12 hebben personen met een handicap rechtsbevoegdheid op voet van gelijkheid met anderen in alle aspecten van het leven. De ideologie achter de ondersteunde besluitvorming is dat iedereen zijn eigen wil heeft en beslissingen kan nemen. Soms moeten mensen worden ondersteund om beslissingen te nemen en hun keuze te vinden, maar iedereen heeft het recht om te beslissen. Bij het bespreken van vrijetijdsactiviteiten zijn er veel situaties waarin ondersteunde besluitvorming nodig is.

De term ondersteunde besluitvorming kan verschillend worden gebruikt, afhankelijk van de context en de mensen die het gebruiken. In deze handleiding verwijzen we naar Ondersteunde besluitvorming zoals Jill Stavert het in haar Good Practice Guide definieert — „een proces waarin een individu zoveel steun krijgt als hij nodig heeft om 1) de beslissing voor zichzelf te kunnen nemen en/of 2) hun wil en voorkeuren uit te drukken in het kader van vervangende besluitvorming” (Stavert 2016, blz. 4).

De kern van de ondersteunde besluitvorming is ervoor te zorgen dat de wil en voorkeuren van het individu worden gerespecteerd bij beslissingen over hun leven.

In vrije tijd kan ondersteunde besluitvorming bijvoorbeeld betekenen dat de persoon mag kiezen wat hij wil doen in zijn vrije tijd, met wie en waar hij het wil doen.

TRAINING BLOCK 1.2 - Het begrip 'vrije tijd' voor PwLD's ondersteunen

Begrip en bewustwording van vrijetijdsgewoonten vormen de basis voor het bereiken van zelfbeschikking over de vrije tijd van PwLD's (Datillo, 2008). Daarom zullen we in het tweede trainingsblok methodologische hulp bieden om professionals te helpen dit begripsproces als co-facilitators te ondersteunen.

Ontwikkelingsdoelstellingen:

1. Het verkennen van PwLD's interesses in vrije tijd & het vergroten van de kennis van persoonlijk succes in recreatieve activiteiten onder PwLD's (1.2.1)
2. Het verkennen van de sterktes, talenten en behoeften van PwLD's met betrekking tot vrije tijd (1.2.2.)

De betekenis van vrije tijd voor PwLD's is verdeeld omdat het voornamelijk sociaal of alleen wordt besteed. Sommige mensen vinden immers dat vrije tijd hen in staat stelt om hun leeftijdsgenoten te ontmoeten en zelfs contact te maken met nieuwe mensen en ervaringen via hen. Anderen daarentegen vinden dat ze het grootste deel van hun tijd alleen doorbrengen en hun eenzaamheid verder versterken. In dit deel van het curriculum helpen we PwLD's deze gewoonten te begrijpen en te ondersteunen bij het formuleren van nieuwe behoeften of wensen.

1.2.1. Het in kaart brengen van de huidige vrijetijdsactiviteiten volgens de twee vormen van vrije tijd

Leerresultaten:

De eerste stap is om PwLD's bewust te laten worden van hun vrijetijdsgewoonten. We helpen hen zich bewust te worden van hoe ze hun vrije tijd vandaag de dag invullen.

- Welke soorten vrijetijdsactiviteiten hebben ze?
- Met wie brengen ze meestal tijd door?
- Welke hulp hebben ze nodig om deze activiteiten te doen?

Verschillende oefeningen kunnen het proces van het in kaart brengen vergemakkelijken. De eerste stap is het voorstellen van de fotovoice methode. Visuele beelden en gebruik van fotomatieruaal is een zeer ondersteunend medium. Voor PwLD's is het vaak moeilijk om voorkeuren met betrekking tot vrije tijd uit zichzelf op te sommen.

Gerelateerde oefeningen:

Oefening 1. Het verzamelen van vrijetijdsverhalen met foto's

Deze oefening stelt ons in staat om de aandacht te richten op het besteden van vrije tijd op weekdays. Het kan een uitdaging zijn voor PwLD's om na te denken over vrije tijd in het algemeen, dus deze oefening helpt hen zich bewust te worden van hun eigen vrije tijds gewoonten in het dagelijks leven. Deze oefening draagt bij aan het feit dat ze hun ervaringen kunnen delen met leeftijdsgenoten, de ervaringen van hun leeftijdsgenoten kunnen leren kennen (door hun perspectief te verbreden), en deze oefening helpt ook om het proces van het helpen van hun leeftijdsgenoten te starten.

Vorbereidingsfase:

Organiseer een voorbereidende vergadering (individuele sessie of groepsessie) om PwLD's voor te bereiden en volg de volgende stappen.

Opmerking: De oefening kan worden gebruikt in individuele situaties en groepssituaties, maar we raden een groepsoefening aan.

Stap 1 — motivatie om samen vrije tijd te organiseren

Stap 2 — zodra de motivatie om samen te werken is vastgesteld, raden we aan om het proces van het samen maken van foto's te plannen (hoe zal het worden gedaan?)

Uitvoeringsfase:

In deze fase worden deelnemers begeleid om consistent foto's te maken gedurende de week(en), elke dag, zoals eerder besproken.

Een voorbeeld van implementatie: deelnemers maken elke dag foto's van hun vrije tijd gedurende een of twee weken en delen ze elke dag met anderen in een gezamenlijk gecreëerde online groep (bijvoorbeeld een gesloten Facebook-groep zou geschikt kunnen zijn).

Discussiefase:

Zodra de aangewezen periode voorbij is, delen ze de foto's in een of twee groepsvergaderingen, kiezen ze de beste voor elke dag en schrijven ze er een kort verhaal van 4-5 zinnen over om het later te onthouden.

Vraag hen om de foto's te laten zien en erover te vertellen:

waar en wanneer hebben ze de foto's gemaakt?

waarom hebben ze deze foto's gemaakt?

waarom is het essentieel dat ze die activiteiten doen?

hoe kunnen vrijetijdsgewoonten worden verbeterd? welke hulp of ondersteuning hebben ze nodig?

Als dat mogelijk is, kunnen de resulterende foto's worden afgedrukt en gebruikt om een dagboek of een poster met de vrijetijdsgewoonten van het individu te maken. Dit proces zal ook helpen om het bewustzijn te vergroten en hierop voort te bouwen. Ze kunnen ondermeer zicht krijgen welke aspecten van hun vrije tijd ze wensen te verbeteren.

Engelstalig voorbeeld:

'I played on Playstation 4 at home. So I can get into the Spider-Man character. The game is set in New York; spider-man is a superhero who saves the troubled; whatever crime is going on, he's there in a flash.

I have a lot of comic books. I can get into stories like that. Spider-Man has this disguise, and he can't disguise himself; that's why he's so clumsy. I like that he helps people in trouble.

In this game, I control him while carrying out the mission that's in the story. Meanwhile, the city is buzzing with life, people walking the streets, and massive traffic jams.

I only play a little these days; I've accumulated many games. I usually buy second-hand. Now I have less free time. Maybe it's because of the heat, but I don't feel like doing anything these days. And now I've moved back to my mum's and I've got a computer.

I like to call it Spider-Man. Spiderman is from New York. I'm from Budapest, so Spiderman. In Budapest, we have to prevent crime and help people in trouble, but there can't be a Spider-Man here because it's New York. I came up with that when I was preparing for MondoCon. It's going to be in July, and there are Japanese cultural programs, you can try games, taste food, and buy everything Japanese. Other than that, a costume program. You can meet other people, and there are others besides me dressing up as superheroes or characters of their devising, as I like to mix. It will be at the end of July, and I have already bought my ticket. This time I'll be dressing up as Dead Pool, and I'll also be a starfighter.' (HiH's customer story)

Oefening 2. Groeperen, selectie van vrijetijdsactiviteiten

Deze oefening heeft tot doel het bewustzijn van de verschillende soorten vrijetijdsactiviteiten te vergroten en nieuwe vrijetijds mogelijkheden te identificeren die deelnemers zouden kunnen interesseren.

Op basis van foto's (we raden aan vooraf geprinte afbeeldingen te gebruiken), moeten de deelnemers de vrijetijdsactiviteiten op basis van de twee soorten vrije tijd indelen. Ze vertellen een kort verhaal bij elk van de foto's.

What types of leisure time do we know?

In this training manual
we use two types of leisure:

The one-off casual leisure activity,
and the regular leisure activity.

1.1.1 One-off casual leisure activity

The casual leisure activity
is a leisure activity of short duration.
The casual leisure activity is an occasional activity.
The enjoyment of casual leisure activity
does not require any major training, skills or qualifications.

Some examples are : going to the cinema, visiting a museum, go
for a hike with friends, cook together with friends,

Mike shares Kate's story with you:

I have been Kate's local supporter
for a year.
Last week I called Kate to see
if she wanted to go to the cinema
this weekend.
We both love the cinema.

In de handleiding voor PwLD's vindt u veel gerelateerde oefeningen (p9 – p26) in een gemakkelijk te begrijpen formaat.

Denk na over hoe je deze oefeningen kunt aanpassen aan je eigen doelgroep.

1.2.2. Het verkennen van de sterktes, talenten en behoeften van PwLD's met betrekking tot vrije tijd

Leerresultaten:

Het begrijpen van individuele sterktes helpt ons uit te gaan van deze sterktes en helpt om zelfbeschikking te ondersteunen bij het effectiever organiseren van vrije tijd.

Daarom is het van essentieel belang om voldoende tijd te besteden aan dit deel en te focussen op sterktes (vaardigheden, middelen, enz.).

Gerelateerde oefeningen:

Oefening 1. Gesprek over de vrije tijdsomstandigheden

Vraag hen om vrijetijdsactiviteiten te beschrijven op basis van de volgende aspecten:

Vertel ons hoe je aan deze vrijetijdsactiviteit bent begonnen.

- Hoe regelmatig doe je dat?
- Vertel ons hoe deze activiteit eruit ziet.
- Heeft iemand je geholpen met het organiseren van de vrijetijdsbesteding? Zo ja, wie en wat helpt dan?
- Heb je hier partners in? Kunt u uw ervaring delen?
- Hoe voelde je je in deze situatie?

In handboek 2 vindt u een aantal hulpbladen die u kunt gebruiken om sterktes te identificeren.

Naast bestaande vrijetijdsactiviteiten is het van groot belang om sterktes en potentiële ontwikkelingsgebieden in kaart te brengen.

Om de huidige vrijetijdsgewoonten samen in kaart te brengen, raden we aan de werkbladen van pagina 36 tot pagina 39 te gebruiken.

Voorbeelden hiervan zijn het werkblad „Mijn vriendschapsondersteuningsplan” op pagina 45 en het werkblad „Hoe zou ik zijn als vrijetijdsfacilitator” op pagina 43.

Oefening 2. Vind je sterktes

We verzamelen vooraf verschillende kwaliteiten, waaruit ze moeten kiezen welke kenmerkend voor hen zijn. In relatie tot deze kwaliteiten, laten we hen vrije tijdservaringen verzamelen.

We raden u aan om deze oefening op te stellen aan de hand van de fotoverhalen — kijk door de gefotografeerde week en kies welke kwaliteiten hen hebben geholpen tijdens deze vrijetijdsactiviteiten. Praat hierover. Maak dan samen een ‘krachtcollage’.

TRAINING BLOCK 1.3 - Ondersteunde besluitvorming als hulpmiddel om uw eigen vrije tijd te creëren

Zoals eerder gezegd, is in veel situaties ondersteunde besluitvorming nodig bij het bespreken van vrijetijdsactiviteiten. Door de methode van ondersteunde besluitvorming te gebruiken, kunnen we er zeker van zijn dat de persoon met ondersteuningsbehoeften individuele beslissingen kan nemen en kan genieten van de vrije tijd die hij wenst.

De gesteunde besluitvorming moet zeer zorgvuldig worden toegepast om ervoor te zorgen dat de eigen mening wordt gerespecteerd. Aan het begin van het ondersteunde besluitvormingsproces is het van essentieel belang om een paar principes voorop te stellen. In een gids van de geïndividualiseerde diensten van West-Australië (2018, blz. 33-34) worden de fasen van ondersteunde besluitvorming op de volgende manier onderscheiden:

1. Wat is de beslissing?
2. Wie zijn de juiste mensen om steun te geven?
3. Wanneer is het het juiste moment om steun te geven?
4. Hoe moeten we communiceren over deze beslissing?
5. Wat is de juiste informatie om te geven?
6. Hoe kunnen we u ondersteunen bij het afwegen van de beslissing?
7. Hoe horen we uw beslissing?
8. Ondersteuning bij het nemen van een besluit

Voordat we een beslissing nemen, moeten we eerst bepalen wat de beslissing in kwestie is. Het wordt aanbevolen om één beslissing tegelijk te nemen om verwarring te voorkomen. Daarom is het duidelijk bepalen van de beslissing erg belangrijk.

Bij het kiezen van de mensen die helpen bij de besluitvorming, moeten de volgende factoren worden overwogen: kan deze persoon de risico's van de beslissing en de sterktes en capaciteiten van de persoon, op wie de beslissing betrekking heeft, naar behoren inschatten.

De timing om de beslissing te nemen moet worden georganiseerd op basis van de voorkeuren van de persoon. Een veilige besluitvormingsruimte is essentieel om afleiding te voorkomen die het besluitvormingsproces kan beïnvloeden. Daarom moet eerst rekening worden gehouden met wat de persoon leuk vindt, wat ze niet leuk vindt en wat het beste werkt.

De vierde stap in de ondersteunde besluitvorming is communicatie. Ten eerste moeten we begrijpen hoe de persoon communiceert om ervoor te zorgen dat de persoon zijn mening kan uiten. Visuele elementen zoals foto's of video's worden geadviseerd.

Vervolgens moeten we vaststellen welke informatie het belangrijkste is met betrekking tot de beslissing en welke gegevens te veel zijn om te verwerken. Het beperken van mogelijke opties tot twee in plaats van vier kan bijvoorbeeld helpen om de beslissing gemakkelijker te maken.

Wanneer alle bovenstaande stappen zijn gezet, moeten we de persoon helpen de beslissing af te wegen. Welke goede dingen kunnen er uit voortkomen? Wat zijn de risico's? Dit kan worden gedaan in een eenvoudige vergelijking, uitgevoerd op een stuk papier of gewoon door te praten, afhankelijk van de behoeften van de persoon.

De volgende stap is luisteren naar en respecteren van wat de persoon beslist. Het is belangrijk om te onthouden dat deze beslissing van hen is en moet zijn. Als ze de risico's van de beslissing kennen en begrijpen en toch willen nemen, moeten we dat steunen en respecteren. Als mensen geen fouten mogen maken, hoe kunnen ze er dan van leren?

Wanneer de beslissing wordt genomen, is de laatste stap om de persoon te ondersteunen om te handelen naar de beslissing. Dit kan betekenen dat u meehelpt met praktische regelingen, zoals het organiseren van taxiritten of het vinden van busschema's, het reserveren van zitplaatsen in een bioscoop, het boeken van een persoonlijke assistent, enz.

Hoe kan ik de besluitvorming over vrije tijd ondersteunen?

Zoals eerder beschreven, moet het primaire doel van een ondersteunde besluitvorming zijn dat de standpunten van de persoon met beslissingsmoeilijkheden volledig worden geëerbiedigd. Op elk moment kunnen individuen verschillende ondersteuningsnoden hebben bij het nemen van beslissingen. Het individu heeft geen hulp nodig bij beslissingen over bepaalde aspecten van het leven, maar misschien wel bij anderen. (Stavert 2016, 14). Vanuit het perspectief van vrije tijd heeft een individu hulp nodig om de financiële kant van een hobby te begrijpen, maar kan hij de andere beslissingen met betrekking tot de genoemde hobby beheren.

Ondersteunde besluitvorming kan formeel of informeel worden toegepast en kan verschillende vormen aannemen. Op een gegeven moment kan een combinatie van verschillende manieren om de besluitvorming te ondersteunen nuttig zijn (Stavert 2016, 24).

De beginselen van de besluitvorming

Jill Stavert somt de volgende aspecten op die essentieel zijn bij het bieden van steun aan een individu in de besluitvorming:

1. Tijd nemen
2. Het opbouwen en ontwikkelen van relaties
3. Onderwijs en opleiding
4. Het kiezen van geschikte tijden en omgevingen

5. Professioneel advies en informatie

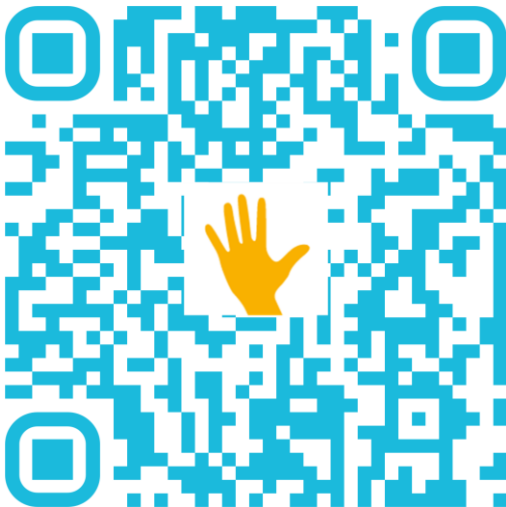
Tijd nemen suggereert dat ondersteunde besluitvorming een proces kan zijn dat tijd en geduld kost. Als professional is het voor ons belangrijk om dit te realiseren en ervoor te zorgen dat er voldoende tijd beschikbaar is.

Het opbouwen en ontwikkelen van relaties heeft te maken met het feit dat ondersteunde besluitvorming het meest effectief is in het kader van vertrouwensrelaties. Zulke relaties hebben tijd en geduld nodig om zich te ontwikkelen.

Mensen die betrokken zijn bij het faciliteren of geven van de ondersteuning van de besluitvorming moeten worden opgeleid en geïnformeerd over wat de ondersteunde besluitvorming is. Zij moeten ook begrijpen waar en in welke context de ondersteunde besluitvorming passend is. Mensenrechten moeten de leidraad zijn voor hun opleiding.

Men moet gebruik maken van een persoonsgerichte benadering bij het selecteren van de juiste tijd en omgeving. Bijvoorbeeld: een persoon kan angstiger zijn in een kantoor of in zijn eigen huis. Ze kunnen ook 's ochtends toegankelijker zijn dan in de middag, bijvoorbeeld.

Het vijfde aspect suggereert dat in sommige gevallen het advies van een professional moet worden ingewonnen.

We hebben hier een kleine presentatie van nuttige oefeningen en hulpmiddelen verzameld die kunnen worden gebruikt in ondersteunde besluitvorming. De genoemde tools zijn ontwikkeld door Helen Sanderson-medewerkers en kunnen in meer detail worden bekeken op hun website op <http://helensandersonassociates.co.uk/>. (Engelse tools)

We hebben deze omgetoverd tot het thema vrije tijd.

Oefening 1. Goede en slechte dag

Deze persoonsgerichte denktool helpt je om gesprekken te voeren over hoe een goede dag is, van wanneer een persoon wakker wordt tot wanneer ze naar bed gaan. U kunt dan kijken naar dezelfde gedetailleerde informatie voor een slechte dag. Dit helpt ons om te leren wat belangrijk is voor de persoon — zowel wat er in zijn tijd aanwezig moet zijn als wat er niet mag gebeuren. Na het hebben van wat de belangrijkste dingen in persoonsdagen zijn, is het gemakkelijk om te ondersteunen bij het denken over hoe hij/zij

de vrije tijd zou willen doorbrengen.

GOOD DAY

BAD DAY

What will it take to have more good days and less bad days?

Deze tool is een manier om te leren over wat belangrijk is voor een persoon, en welke ondersteuning ze nodig hebben om goede dagen te hebben en slechte dagen te vermijden. Dit is informatie die we nodig hebben van iedereen die ondersteuning krijgt.

Oefening 2. Perfecte dag en perfecte week

Een perfecte dag en een perfecte weektool beschrijft iemands ideale dag of week. Het is een gedetailleerde beschrijving van hoe een persoon wil leven, niet een onrealistische droom. Het omvat de belangrijke plaatsen, interesses en mensen die belangrijk zijn voor een persoon. Het gebruik van de tool helpt mensen om na te denken over hoe ze willen dat hun leven eruit ziet en wat de rol is van vrijetijdsactiviteiten in hun leven. Is er voldoende vrije tijd? Wordt het uitgegeven zoals men dat wenst? Zijn er te veel activiteiten of te weinig activiteiten?

Perfect day		
Morning	During the day	Evening

Perfect week		
Mornings	During the day	Evenings
Mon		
Tues		
Wed		
Thurs		
Fri		
Sat		
Sun		

<http://helensandersonsscoutes.co.uk>

Oefening 3. Profiel van de besluitvorming

De hierboven beschreven tools bieden een eenvoudig kader voor het verzamelen van informatie over de persoon die we ondersteunen. Om de persoon te ondersteunen, hebben we echter ook informatie nodig over hoe ze ondersteund willen worden. Het in kaart brengen van een besluitvormingsprofiel heeft tot doel hier een duidelijk beeld van te geven.

Het besluitvormingsproces is opgesplitst in vijf stukken:

1. Hoe krijg ik graag informatie over vrije tijd?
2. Hoe presenteer je keuzes voor mij
3. Manieren waarop je me kunt helpen begrijpen
4. Wanneer is de beste tijd voor mij om beslissingen te nemen?
5. Wanneer is het verkeerde moment voor mij om een beslissing te nemen?

Het beschrijft hoe je verbinding kunt maken met de persoon op een manier die voor hen logisch is. Dit gaat over hoe ze willen dat je je taal structureert, of ze een voorkeur hebben

voor geschreven of gesproken taal, of liever hebben dat je werkt met foto's of via audio-visueel materiaal.

Profiel van de besluitvorming				
Hoe ontvang ik graag informatie	Hoe ontvang ik graag de keuzes	Manier waarop ik iets kan begrijpen	Wanneer is de beste tijd voor mij om een beslissing te maken	Wanneer is het een slechte tijd om een beslissing te maken

MODULE 2 - Ondersteuning van sociale interacties van PwLD's met betrekking tot vrije tijd

Doel van deze module

Vrije tijd is belangrijk voor de ontwikkeling van sociale inclusie (McConkey, 2011). Het biedt een uitstekende kans om vooruitgang te boeken bij het uitbreiden van de natuurlijke ondersteunende omgeving van Pwld, en helpt nieuwe mensen te ontmoeten met wie mensen later in contact kunnen blijven.

Hoewel de vorige hoofdstukken ons hebben geholpen om de interesses van de Pwld in kaart te brengen, hebben ze ons ook geholpen om te leren over hun vrijetijdsgewoonten en die van hun leeftijdsgenoten. In dit proces passen we de methodologie van ondersteunde besluitvorming toe op ons werk. In dit hoofdstuk, belichten we methoden om de relatie tussen de natuurlijke ondersteunende omgeving en vrije tijd te versterken. Hierbij geven we advies over wat wij als professionals kunnen doen om PwLD's te ondersteunen. Belangrijk is om ook aandacht te hebben voor hoe wij als professionals de samenwerking tussen de lokale informele supporters (vrijwilligers) en PwLD's kunnen versterken. We willen ook de essentie van de verschillende rollen verduidelijken en hoe ze samenwerken om effectief bij te dragen aan het ondersteunen van vrije tijd. Zo stellen we PwLD's in staat om vrijetijdsorganisatoren te worden.

TRAINING BLOCK 2.1 - Sociale interactie met betrekking tot vrije tijd van PwLD's ondersteunen

Voor PwLD's is een van de belangrijkste belemmeringen het gebrek aan lokale gemeenschapscontacten die hen kunnen helpen om efficiënter toegang te krijgen tot lokale gemeenschapsactiviteiten in hun interessegebied op vlak van vrije tijd (Buttimer & Tierney, 2005; Singleton & Darcy, 2013).

Southby (2013, 2019) benadrukt dat om de barrières van PwLD's met betrekking tot sociale contacten te overwinnen, zij hulp nodig hebben bij het in kaart brengen van relevante informatie. Wat meestal inhoudt dat ze voornamelijk afhankelijk zijn van familie of professionele diensten om hun vrijetijdsactiviteiten te organiseren. Als echter

alleen professionals kunnen helpen met vrijetijdsondersteuning kan het moeilijk zijn om vrienden te maken en nieuwe relaties te creëren. Jammer genoeg zijn er vandaag de dag niet veel situaties waarin een informele helper (zelfs een vriend, buurman of collega) aanwezig is in deze ondersteunende functie (Stancliffe et al., 2015).

Southby (2019) stelt het concept van vriendschap voor als een soort overgang tussen zogenaamde natuurlijke ondersteuning en professionele ondersteuning (Duggan & Linehan, 2013).

Wat betekent dit in de praktijk?

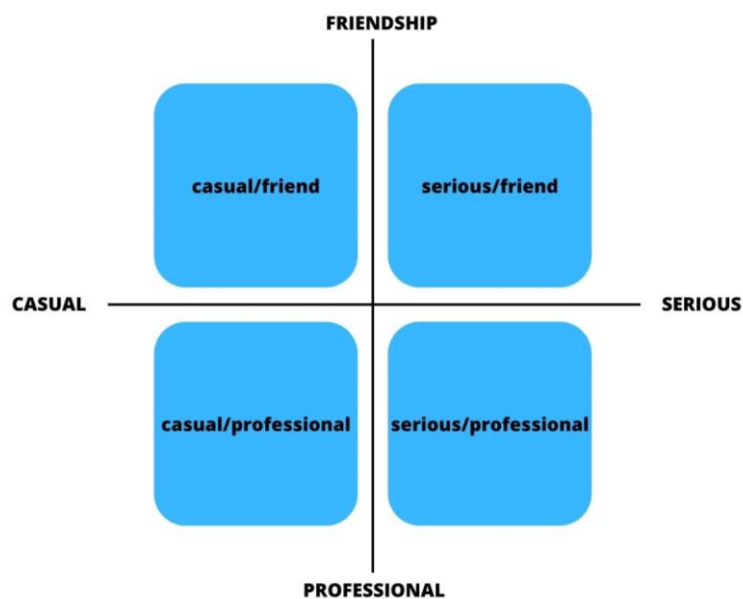
Het proces van „vriendschap” draagt bij aan een effectievere praktijk van de gekozen vrijetijdsbesteding, die ook een soort integratie in een uitgebreider sociaal netwerk opbouwt. Southby (2019) illustreert heel goed hoe een professionele relatie verschilt van de relatie met een tussenpersoon die de PwLD’s directer kan helpen bij het maken van vrienden. In dit proces beschrijft hij ondersteunende relaties op basis van een „bevriend” proces op een spectrum. Aan de ene kant van dit spectrum zijn vriendschapsrelaties, die voornamelijk worden gekenmerkt door een gebrek aan structuur, wederkerigheid, gelijkheid, partnerschap en controle. In het midden van het spectrum verschijnen op vrijwilligers gebaseerde relaties als bemiddelaars, waarbij vrijwilligers een prominentere rol spelen bij het coördineren van vrijetijdsactiviteiten en vergaderingen. Terwijl aan de andere kant van het spectrum de zogenaamde formele („professionele”) vrienden zijn, die meer een zorgzame rol vervullen, professioneler zijn in deze ondersteunende relatie en de vorm van ondersteuning volledig structureren, zij het gebaseerd op de behoeften van de betrokkene, maar ook op basis van persoonlijke voorkeuren. Het proces van „vriendschap” is van fundamenteel belang voor een effectievere uitoefening van de vrije tijdsactiviteit, die ook een soort integratie in een uitgebreider sociaal netwerk opbouwt. Voor „vriendschapsrelaties” laat de ervaring zien dat het het best is wanneer de relatie wordt opgebouwd rond een dagelijkse

activiteit of interesse (bijvoorbeeld een recreatiegebied), waardoor de aangeboren aard van de relatie wordt versterkt (Southby, 2019).

Er is een overlappend continuüm waarin de relatie gecreëerd door vriendschap kan worden georganiseerd volgens de volgende onderverdeling:

- Incidenteel-frequent (casual-serious)
- Vriendschap-professioneel

Onderstaande figuur, ontwikkeld door de auteur om dit te illustreren (Southby, 2019, zie figuur 1):

1. Figuur: Taxonomie van bevriende-vrijheidsparticipatie voor volwassenen met leerstoornissen (gecreëerd door Southby, 2019)

De auteur classificeert de vriendschappen van volwassenen met leerstoornissen in vier overlappende groepen:

1. vrijblijvend/vrienden
2. serieus/vrienden
3. serieus/professioneel
4. vrijblijvend/professioneel (zie figuur 1.)

Deze vier soorten relaties kunnen worden gevormd tijdens het bevriende proces en elk wordt gekenmerkt door een specifiek gedragsmechanisme, zoals beschreven door de auteur. In zijn studie beschreef hij ze als:

Vrijblijvend/vriendschappen zijn relaties die open, wederzijds en gelijk zijn, en niet voortdurend worden gecontroleerd. De recreatieve activiteiten duren relatief kort en vereisen weinig of geen speciaal onderwijs, training of vaardigheden om van te genieten. In verschillende mate vallen de hier onderzochte gevallen meestal in dit kwadrant.

Serieuze/vriendschappen zijn even open en wederzijds, maar zijn gebouwd rond een activiteit die specifieke vaardigheden/kennis vereist en waarin beide partijen een belang hebben. Binnen zowel vrijblijvend/vrienden als serieus/vrienden, zullen activiteiten waarschijnlijk worden overeengekomen tussen vrienden en is er gelijke belangstelling van beide partijen.

Serieuze/professionele vriendschappen omvatten ook deelname aan „ernstige” vrijetijdsactiviteiten, maar de relatie wordt geformaliseerd en actief beheerd door een externe organisatie. De relatie is vergelijkbaar met mentoring en de bedoeling is om het bereiken van persoonlijke doelen te vergemakkelijken door middel van gestructureerde, persoonlijke ondersteuning. De bevriende is een ander lid van het zorgteam in plaats van een aanbieder van iets anders.

Tot slot is **vrijblijvend/professioneel** bevriend zijn een formele relatie vergelijkbaar met serieus/professioneel, maar ze houden zich samen bezig met informele vrijetijdsactiviteiten. Ofwel wordt de bevoegdheid uitsluitend aan vrienden gegeven om empowerment te vergemakkelijken, ofwel worden derden (bijv. verzorgers) ingeschakeld om activiteiten te organiseren voor vooraf bepaalde doelen of doelstellingen

De theorie van vriendschap biedt een kans om de natuurlijke ondersteunende rol, zoals vrienden en familie, te scheiden van de betaalde professionele relatie.

TRAINING BLOCK 2.2 - Ondersteunende rollen en partnerschappen

Het ontwikkelen van een intermediaire overbruggingsrol, een bevriende relatie helpt PwLD's vrijetijdsactiviteiten te ervaren waarin ze nieuwe vriendschappen kunnen ontwikkelen.

De ontwikkeling van vrijetijdsvriendschappen wordt gekenmerkt door een progressie van „professionele” relaties naar een „vriendschap” oriëntatie, die niet noodzakelijkerwijs wordt weerspiegeld in een verandering in één persoon, maar in de soorten relaties.

In het ACCESS to Leisure-project zijn er drie mogelijke actoren in het vrijetijdsgerelateerde proces van vriendschap.

We identificeren de volgende ondersteunende rollen voor de ontwikkeling van vrije tijd:

Professioneel

- voornamelijk op de achtergrond - rol
- bemiddelen, helpen om de PwLD's te verbinden met de potentiële lokale informele supporter (vrijwilliger)
- assisteert professioneel in het proces van uitbouwen van vriendschappen,
- geeft een gevoel van veiligheid op de achtergrond

Local informal supporter (vrijwilliger)

- voornamelijk als brug tussen professionals en potentiële vrienden
- fungeert als een vrijblijvende professional in de terminologie van het bevriende proces
- ontwikkelt een partnerschap met de PwLD's, rekening houdend met de beginselen van actieve ondersteuning en ondersteunde besluitvorming
- heeft een gemeenschappelijk belang met de PwLD's
- kent lokale recreatieve activiteiten en middelen
- weet hoe deze kennis over te dragen aan de PwLD's

De ervaring leert dat het proces tot uitbouwen van vriendschappen het meest succesvol is wanneer de tussenliggende brugrol kan worden gezien als een soort partnerondersteunende rol. In activiteiten georganiseerd rond gedeelde interesses, zijn de bevriende partners goed geïnformeerd over leerstoornissen, zijn ze zich bewust van hun rol als verbinder en getraind in interpersoonlijke communicatietechnieken. In dit proces kunnen professionals de lokale informele supporter en de Pwld voorzien van de juiste professionele achtergrond om beide partijen goed te ondersteunen volgens hun verwachtingen en behoeften (Bigby et al., 2014, Wistow, Perkins, Knapp, Bauer, & Bonin, 2016).

TRAINING BLOCK 2.3 - Sociale contacten en vrije tijd

Vrijtijdsactiviteiten georganiseerd rond een gemeenschappelijke interesse vormen een mogelijke manier om het informele netwerk uit te breiden. De manier waarop we PwLD's ondersteunen in dit proces is erg belangrijk. Daarom zijn persoonsgerichte ondersteuning en de principes en methodologie van ondersteunde besluitvorming cruciaal in het proces van uitbouwen van vriendschap. Daarnaast kunnen we de PwLD's en de lokale informele facilitator methoden bieden om effectieve samenwerking te ondersteunen. Voordat we de strategieën voorstellen, willen we echter een beeld geven van de overgang van het proces van uitbouwen van vriendschappen met enkele geselecteerde verhalen uit de Photovoice van PwLD's.

Het Photovoice-project wees er ook op dat een van de belangrijkste triggers voor het ondersteunen van het bevriende proces is dat PwLD's mensen vaak eenzaam zijn in hun

vrije tijd, niet in staat zijn om nieuwe relaties te vormen. Het volgende korte verhaal weerspiegelt deze situatie. The photovoice project also pointed out that one of the key triggers for supporting the befriending process is that PwLDs people are often either lonely in their free time, unable to form new relationships or are defined by their parents. The following short story reflects this situation.

1. Foto: De fontein

„In Hunyadi Square is er een klein park met een speeltuin en deze fontein.

Ik kwam hier veel naar de markt met mijn moeder. Het park zag er toen anders uit.

Dinsdag zijn we gaan shoppen en hier op het plein gaan zitten. Nu hebben we hier gezeten omdat we dingen te doen hadden. We gingen naar het pleintje om wat frisse lucht te krijgen. Deze keer kon ik bewonderen hoe mooi dit park is geworden. Ik had het nog niet eerder gezien, dus ik zei dat we moesten gaan zitten. Mijn benen begonnen een beetje pijn te doen.

Dit is mooier dan het andere park, het heeft een mooie fontein. Ik vind deze leuker, ik wil hier graag weer naartoe. Als iemand met mij mee zou gaan, zou het leuk zijn. Het is moeilijk om mijn moeder mee de deur uit te krijgen. Ik zou ook graag naar het Klauzal Square gaan als ik met iemand mee mocht.” - gebruiker uit Hongarije.

Overweeg, als professional, deze gerelateerde vragen:

1 — Heeft u vergelijkbare cliënten? Zo ja, op welke manieren heb je geprobeerd om hen te ondersteunen bij het ontwikkelen van nieuwe relaties? Wat heeft geholpen? Welke obstakels ben je tegengekomen?

2 — Vat samen welke ondersteuningsmethoden je hebt gebruikt en welke impact ze hebben gehad.

3 — Geef andere mogelijke redenen, situaties, die de noodzaak van het proces van maken van vriendschappen in de Pwld vrije tijdsondersteuning bevestigen

Er is een tussenfase in het proces van uitbouwen van vriendschappen, wanneer in de dagelijkse setting, de professional verschijnt als een ondersteuner in de eerste fase en de vrijwilliger in de volgende stap.

2. Foto: Verjaardag traktaties

„Lissa is mijn verzorger en elk jaar op mijn verjaardag trakteert ze me op ijs en een koffie, of wat taart... Ik kijk uit naar dit moment. Ik ga veel naar het restaurant „Exki”. Ik kan er

niet heen zonder naar binnen te gaan. Ik ga er dagelijks heen; ze kennen mij en weten wat ik graag drink. Soms eet ik ook een taart. — cliënt uit België.

Overweeg, als professional, deze gerelateerde vragen:

- 1** — Wat is het verschil tussen de rol van de serieuze professional en de casual professional in het leven van PwLD's?
- 2** — In welke categorie valt de lokale informeel supporter?
- 3** — Vermeld enkele kenmerken die het werk van een casual professional kunnen kenmerken.

In het proces van uitbouwen van vriendschappen is de „bevriende” de informele lokale supporter, die methodologisch wordt gecategoriseerd als een casual professional.

Het volgende verhaal illustreert de rol van de informele lokale facilitator.

3. Foto: Zaterdag: Op de Schöckl [berg naast Graz] met mijn maatje.

„Op zaterdag liep ik met mijn maatje naar de berg met het kruis aan de top. Zonder gondel, echt te voet! We hebben genoten van een kleine snack aan de top, die we echt verdienden. En we genoten van het kijken naar het prachtige panorama. Het uitzicht op de bergen, de kleine huizen in het dal — het zag er allemaal echt mooi uit” — cliënt uit Oostenrijk.

Het proces van vriendschap is afgestemd op de behoeften die in ons onderzoek zijn vastgesteld. Inderdaad, evidence-based onderzoek van Southby (2019) meten van de impact van het proces tot vriendschap heeft de effectiviteit ervan bevestigd. In een uitgevoerde studie werd bijvoorbeeld het belang van de informele professionele rol als brugrol in de vrije tijd van Pwld benadrukt.

Als gevolg van het proces tot vriendschap rapporteerden deelnemers een toename van hun onafhankelijkheid van familie en service, een versterking van hun zelfvertrouwen en een verbetering van hun communicatie met vrienden. In de bevriende positie benadrukten ze het belang van het zijn van de enige betrokken persoon, dus de persoonsgerichte actieve ondersteuning was meer kans om te werken in deze tweepersoons service instelling. Ondanks een ongedwongen professionele relatie met een back-uporganisatie, worden contacten die helpen bij dit proces meestal betaald voor hun werk. Niettemin werd deze relatie beschreven als een vriend door PwLD's individuen vanwege de informele aard ervan. De informele lokale supporter is in deze relatie in een verbindingsrol en in staat om vertrouwelingen te worden waaraan ze hun gedachten en gevoelens kunnen delen. Voorbeelden van ondersteuningsproblemen die zich vaak kunnen voordoen in deze relatie zijn geldbeheer, hulp bij vervoer en het plannen van een vrijetijdsprogramma.

Over het algemeen verlicht het het proces tot vriendschap de druk op diensten, vermindert het de kwetsbaarheid en afhankelijkheid van PwLD's van diensten en helpt het PwLD's om lokale relaties te ontwikkelen die hun vrije tijd kleurrijker en socialer maken (Southby, 2019).

De professional speelt ook een belangrijke achtergrondrol in het proces tot vriendschap. Ze helpen de informele helper en de PwLD's persoon goed te functioneren in hun respectievelijke rollen.

TRAINING BLOCK 2.4 - Ondersteunen van de uitbreiding van contacten voor PwLD's

Leerresultaten

Een belangrijk einddoel van de ACCESS to Leisure-training is dat de PwLD's, met de juiste ondersteuning, zowel op zichzelf en als ervaren experts, hun leeftijdsgenoten kunnen helpen om er één te worden. De volgende situationele oefeningen zullen u helpen om de juiste ondersteuning te bieden.

Gerelateerde oefeningen

Dit deel van het curriculum is nauw verwant aan de PwLD's handleiding (pagina's: 27-47). Kijk naar deze taken en doe de nodige aanpassing.

Oefening 1. Ondersteuning van de informele lokale supporter in het het proces tot vriendschap

Wat zijn de ondersteuningsbehoeften van de lokale informele supporter bij het uitbreiden van het netwerk van contacten?

Ga in overleg met de informele lokale supporter samen na welke ondersteuning hij of zij nodig heeft om deze rol te vervullen.

Oefening 2. Ondersteuning van de PwLD's in het het proces tot vriendschap

Breng tijdens elke vrijetijdsactiviteit in kaart welke contacten je hebt en hoe je — met de lokale informele facilitator — kunt samenwerken om nieuwe contacten te ontwikkelen.

In Handboek 2 zijn de bijbehorende takenlijsten als volgt:

Examples of one-off leisure activity	Who did you talk to about going with you?	Who is it that went with you to this leisure time event?
1.		
2.		
3.		
4.		

Tabel. Vrienden voor eenmalige vrijetijdsactiviteiten (Handboek 2, p. 36)

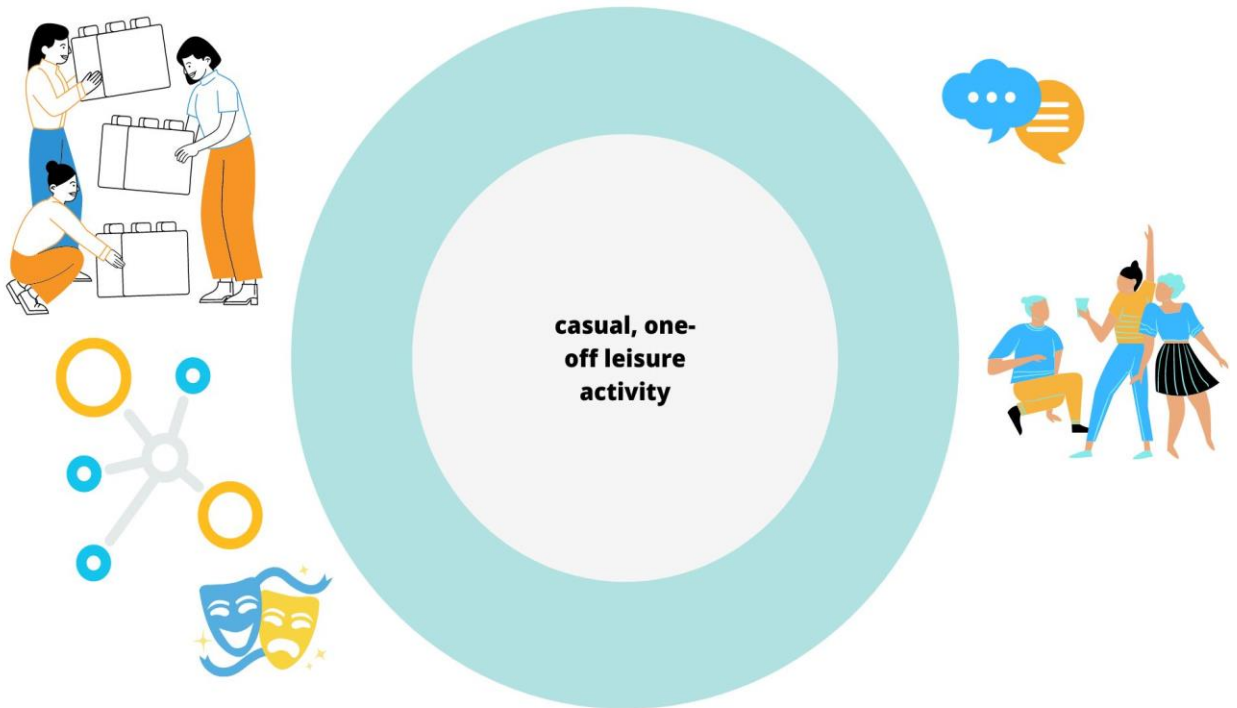

Table. Vrienden voor eenmalige vrijetijdsactiviteiten (Handboek 2, p. 37)

Examples of regular leisure activities	Who could go to a regular leisure event with you?	Who has already gone on a regular leisure activity with you?

Table. Vrienden voor eenmalige vrijetijdsactiviteiten (Handboek 2, p. 38)

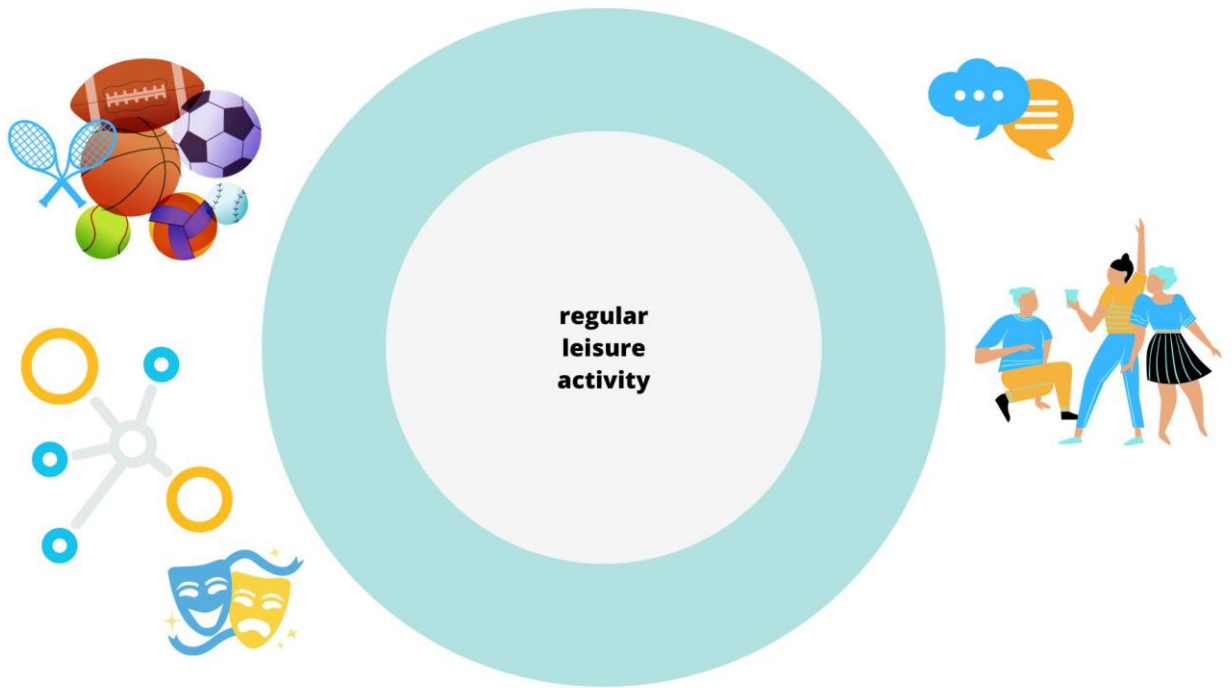

Table. Friends for regular leisure activities (Manual 2, p. 39.)

MODULE 3 - Gebruik van vrijetijdsmiddelen (met bijzondere aandacht voor digitale mogelijkheden)

Doel van deze module

Terwijl in de vorige hoofdstukken de persoonlijke sterke punten die nodig waren om vrije tijd te organiseren, effectief werden ontwikkeld, richtte het tweede hoofdstuk zich op de identificatie en mogelijke ontwikkeling van bestaande relaties.

In het derde hoofdstuk helpen we u de lokale (online en offline) bronnen voor de gekozen vrijetijdsactiviteiten te identificeren. De professional kan passende instrumenten, doelstellingen en didactisch advies verstrekken om progressieve ontwikkeling op het gebied van vrijetijdsorganisatie mogelijk te maken. In dit proces is er een essentiële rol voor de lokale informele supporter: hoe de PwLD's te helpen om lokale gemeenschapsmiddelen te vinden en effectief te gebruiken.

Dit hoofdstuk zal daarom professionals helpen om de lokale informele supporter en PwLD's te ondersteunen bij het gebruik van vrijetijdsmiddelen. In dit hoofdstuk worden de volgende onderwerpen behandeld

We professionals helpen door middel van twee trainingsblokken:

Training BLOCK 3.1 Hoe kan ik PwLD's ondersteunen bij het vinden van offline community resources voor vrije tijd?

Training BLOCK 3.2 Hoe kan ik PwLD's ondersteunen bij het vinden van online community resources voor vrije tijd?

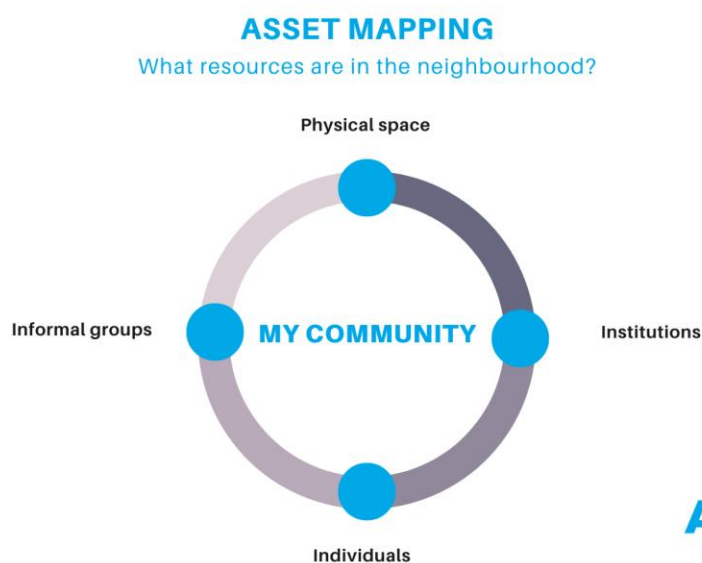
Door middel van de volgende oefeningen helpen we graag bij het ontdekken van de digitale tools die op een gemakkelijk te begrijpen manier worden gebruikt.

TRAINING BLOCK 3.1- Hoe kan ik PwLD's ondersteunen bij het vinden van offline community resources voor vrije tijd?

Het doel bij het vinden van lokale „offline“-middelen is het vergemakkelijken van de samenwerking met de lokale informele supporter, die volgens het begrip „toegang tot vrijetijdsbesteding“ tot taak heeft PwLD's te helpen toegang te krijgen tot belangrijke recreatiemogelijkheden door zo efficiënt mogelijk vrije tijd te organiseren.

Ten eerste, wat bedoelen we met lokale „offline“ middelen die een belangrijke rol spelen bij het organiseren van vrije tijd?

Community asset (als lokale middelen) is een overkoepelende term die kan worden gebruikt om lokale hulpbronnen in kaart te brengen die belangrijk zijn voor recreatieve activiteiten.

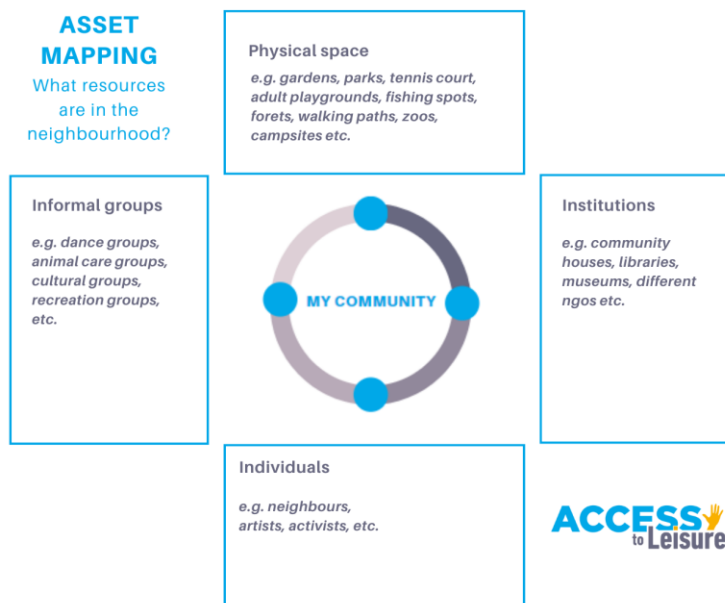

„Als we het hebben over een gemeenschapsmiddel of ruimte, bedoelen we gebouwen of grond die worden gebruikt voor het welzijn of maatschappelijk belang van de lokale gemeenschap. Het kan gaan om parken en open groene ruimten, bibliotheken, bioscopen en andere culturele ruimten, zwembaden en andere recreatieve voorzieningen, gemeenschapscentra, jeugdcentra, kinderdagverblijven of pubs.

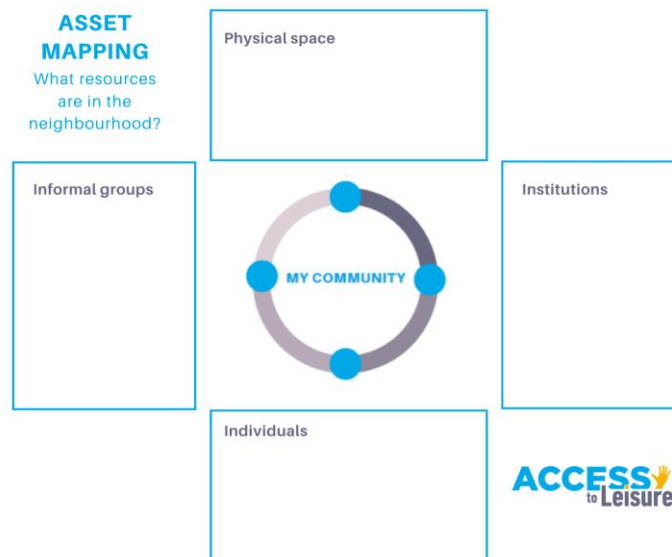
Oefening 1. Lokale informele supporters helpen bij het in kaart brengen van lokale activiteiten door PwLD's

De primaire doelstelling in dit verband is om lokale informele supporters te helpen bij het effectief verkennen van lokale activiteiten met PwLD's. Het derde hoofdstuk van het Handboek 4, met name bladzijden 32-33, is hierbij van grote hulp.

Bij de opbouw van de lokale wijk stellen we voor om gezamenlijke inzameling te ondersteunen op de volgende gebieden (op basis van Duncan, 2013):

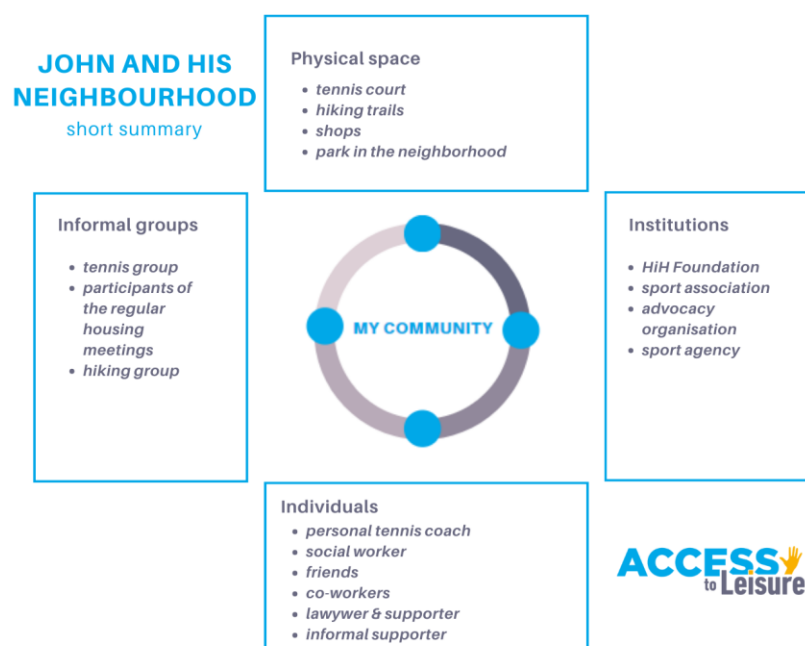
De volgende tool helpt lokale informele supporters om lokale activiteiten in kaart te brengen samen met PwLD's. Daarbij raden we aan om de elementen die tot elke categorie behoren zo specifiek mogelijk te verzamelen (bijvoorbeeld specifieke namen, adressen van plaatsen), zodat generalisaties worden vermeden. Daarnaast is het de moeite waard om specifieke inhoud in tabelvorm te verzamelen, samen met contactgegevens.

Professionals moeten een kleine rol spelen bij het verkennen van het gebied, zoals het voorbereiden en plannen van het proces van in kaart brengen. Het in kaart brengen moet echter informeel worden gedaan met de PwLD's en de lokale informele supporters.

Na deze oefening raden we u aan te overwegen of de lokale informele supporter PwLds kan helpen om meer te weten te komen over deze belangrijke recreatieve middelen. Het wordt aanbevolen om in dit verband een ontdekkingsplan te maken. Dit kan lokale informele supporters en PwLD's helpen nadenken over hoe het begrijpen van deze middelen kan helpen voor PwLD's om hun vrije tijd te organiseren.

Voorbeeld van asset mapping

Het wordt aanbevolen om dit veel gedetailleerder te verklaren, met specifieke namen (langs de rollenlijnen), inclusief de frequentie van vergaderingen, eerdere gewoonten en contactgegevens enz.

En voor de nieuw in kaart gebrachte gebieden wordt de prioritering gezamenlijk uitgevoerd en een plan tussen lokale facilitators en PwLD's.

TRAINING BLOCK 3.2 Hoe kan ik PwLD's ondersteunen bij het vinden van online community resources voor vrije tijd?

Naast persoonlijke „offline” mapping is het ook erg belangrijk om online zoekopties op te nemen in het vrijetijdsorganisatieproces. We benadrukken het belang van internet en online communicatie, wat ook een essentieel instrument is voor de organisatie van vrije tijd. Het is nu een veelgebruikt hulpmiddel in het leven van PwLD's.

In dit hoofdstuk vatten we belangrijke aspecten met betrekking tot online zoeken samen die kunnen helpen de lokale informele supporter te ondersteunen — om PwLD's te helpen lokale vrijetijds mogelijkheden online te vinden, evenals om informatie en organisatorische taken te verkrijgen.

Het is van groot belang om te helpen identificeren welke onlineplatforms door belanghebbenden worden gebruikt (met inbegrip van zoekplatforms en andere sociale media) en hen te helpen kennis te maken met nieuwe, nuttige instrumenten, zelfs als aanvulling hierop. Aan de andere kant is het belangrijk om het bewustzijn van hun bestaande gebruiksgewoonten te vergroten en het bewustzijn te vergroten van de noodzaak om het internet op een bewuste en veilige manier te gebruiken.

Het is ook van cruciaal belang om op dit gebied een gepersonaliseerde aanpak te volgen: samen met PwLD's (Samuelson, 2018) bestaande onlinegewoonten en gebieden voor verdere verbetering (op basis van de behoeften van de belanghebbenden) identificeren en onderzoeken.

Om dit te doen, is het de moeite waard om erachter te komen welke platforms beschikbaar zijn die in een gemakkelijk te begrijpen omgeving werken en hoe we het gebruik van de reeds in gebruik zijnde platforms op een gemakkelijk te begrijpen manier kunnen ondersteunen. Op deze manier kan software die kan worden afgestemd op de behoeften van stakeholders worden gebruikt als een grote hulp.

Oefening 1. Zoeken in een geselecteerde webbrowser

Het algemene doel van deze taak is om lokale informele supporters te helpen PwLD's bij hun zoektocht.

Laat aan de informele lokale supporter zien hoe gedetailleerd Google het gebruik aan PwLD's moet uitleggen. Laten we u hier een concreet voorbeeld van geven.

Op zoek naar een plek

- Laten we uitleggen waar de browser voor is (als deze nog niet eerder is gebruikt).
- Ga naar Google.com pagina

- Help hen bij het kiezen van de juiste zoektermen: specifiek onderwerp (bv. rolstoelbasketbalgroep), locatie (bv. woonplaats)
- Op basis van de resultaten, laten we hen helpen kiezen welk resultaat nuttig kan zijn
- Klik op de geselecteerde website
- Help hen nuttige zoekgerelateerde informatie te vinden op de door hen gekozen website

De pagina's 52-53 van het Handboek 2 zullen je helpen denken dat het de moeite waard is om te schrijven.

Mike want to share his own story with you,
how he searches for leisure activities online.

One day, I wanted to find a wheelchair basketball team in my city.
I live in a town near London.
So I opened www.google.com
and entered the words
"Wheelchair basketball team London"
in the search bar.
Then I clicked on the enter button.
Now the search engine showed me
all the results found on the web.
I found the basketball club "London Titans".
It sounds really interesting.
I clicked on their website

and found all necessary informations there
to get in contact.

I have been attending basketball training for a few weeks now and it
enriches my leisure time.

If you want a more detailed tutorial on
how to search for something on the internet with search engines,
read in our toolkit chapter one.

En de volgende werkbladen kunnen u helpen bij het organiseren van de informatie:

ACCESS
to Leisure

LEISURE Organizer

Leisure

Leisure description:

Objectives:

Action Plan:

- ✓ _____
- ✓ _____
- ✓ _____
- ✓ _____
- ✓ _____
- ✓ _____

What do you ask your local supporter for help with?

What do you ask the support professional for help with?

Samenvatting

Samen met de andere twee trainingshandleidingen en de twee toolkits biedt dit curriculum de mogelijkheid om als professional vaardigheden op te doen in vrijetijdsondersteuning.

De eerste module biedt de mogelijkheid om de autonomie van mensen met een beperking te ondersteunen in vrijetijdsactiviteiten. Zoals u leest, hebben we bij het ondersteunen van zelfbeschikking een tweeledige focus; aan de ene kant richten we ons op het helpen van zelfbewustzijn van PwLD's met betrekking tot vrijetijdsbesteding en aan de andere kant benadrukken we het belang van ondersteunde besluitvormingsmethoden.

In de tweede module van de handreiking benadrukten we het belang van sociale interacties van jongvolwassenen met betrekking tot vrije tijd. In de volgende paragraaf richten we ons daarom op het ontwikkelen van sociale interactievaardigheden. Daarnaast beschreven we de drievoudige facilitatorrol die centraal staat in de handleiding en de samenwerking tussen hen: de vrijetijdsfacilitator (PwLD's), de co-facilitator als professional en de andere co-facilitatorrol van lokale facilitator (als brugrol).

De derde module van het handboek hielp bij het ontdekken van het potentieel van de gemeenschapsbronnen met betrekking tot vrijetijdsondersteuning voor mensen met een visuele beperking (met speciale aandacht voor digitale mogelijkheden). In dit onderdeel werden manieren gepresenteerd waarop professionals mensen met beperkte mobiliteit effectief kunnen ondersteunen bij het succesvol ontdekken en plannen van vrijetijdsactiviteiten in de online ruimte.

Als belangrijkste doelstelling van het Access to Leisure-project hebben deze drie hoofdstukken van het handboek bijgedragen aan het empoweren van mensen met beperkte mobiliteit om facilitators van vrijetijdsbesteding te worden in hun eigen leven en dat van hun leeftijdsgenoten door middel van actieve, persoonsgerichte ondersteuning. Daarom willen we professionals ondersteunen als medebegeleiders van vrijetijdsbesteding in dit empowermentproces.

Bibliografie

Atherton, H. & Crickmore, D. (2012). Learning Disabilities: Towards Inclusion, 6th Edition. *Libros de Medicina, Psicología Basica*.

Bigby, C., Frawley, P. & Ramcharan, P. (2014). Conceptualizing Inclusive Research with People with Intellectual Disability. *Journal of Applied Research In Intellectual Disabilities*. [Volume27, Issue 1. Special Issue: New Directions in Inclusive Research](#)

Buttimer, J. & Tierney, E. (2005). Patterns of leisure participation among adolescents with mild intellectual disability. [Journal of Intellectual Disabilities](#) 9(1):25-42

Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD) (2006). United Nations. <https://social.desa.un.org/issues/disability/crpd/convention-on-the-rights-of-persons-with-disabilities-crpd>

Csíkszentmihályi, M. (1997). Flow – Az áramlat. *Akadémia Kiadó, Budapest*.

Datillo, J. (2008). Leisure education program planning: a systematic approach. *Venture Publishing*.

Datillo, J. P., Rusch, F. R. (2012). Teaching problem solving to promote self-determined leisure engagement. *Therapeutic Recreation Journal* 26(2):91-105.

Dattilo, J.P. (2013). Inclusive Leisure and Individuals With Intellectual Disability. *Inclusion* 1(1), 76-88.

Duggan, C. & Linehan, C. (2013). The role of 'natural supports' in promoting independent living for people with disabilities; a review of existing literature. *Special Issue: Intellectual Disability and Professional Practice in an Irish Context*, Volume41, Issue3, 199-207.

Gaál, É. (2000). A tanulásban akadályozott gyermekek az óvodában és az iskolában. In: Illyés Sándor (szerk.): Gyógypedagógiai alapismeretek. *Eötvös Loránd Tudományegyetem Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolai Kar, Budapest*.

Rottmayer, J. (2006, szerk.). Inkluzív nevelés. Ajánlások tanulásban akadályozott gyermekek, tanulók kompetencia alapú fejlesztéséhez. Szövegértés-szövegalkotás. *SuliNova Közoktatás-fejlesztési és Pedagógus-továbbképzési Kht., Budapest*.

Singleton, J. & Darcy, S. (2013). 'Cultural life', disability, inclusion and citizenship: moving beyond leisure in isolation. *Annals of Leisure Research*. 2013. Vol. 16. Nr. 3. 183.

Southby, K. (2013). Social inclusion through football fandom: opportunities for learning-disabled people. Volume 16, 2013 - *Issue 10: Diversity, Equity and Inclusion in Sport and Leisure*.

Southby, K (2019). An exploration and proposed taxonomy of leisure–befriending for adults with learning disabilities. *British Journal of Learning Disabilities*, Volume 47, Issue 4., 223-232.

Stancliffe, R. J., Bigby, C., Balandin, S., Wilson, N. J., & Craig, D. (2015). Transition to retirement and participation in mainstream community groups using active mentoring: a feasibility and outcomes evaluation with a matched comparison group.

Stavert, J. (2016). Supported Decision-Making: Good Practice Guide. *Mental Welfare Commission for Scotland*.

Stebbins, R. (2012). The idea of leisure: First principles. *New Brunswick: Transaction*.

Szekeres, Á. (2011). Enyhén értelmi fogyatékos gyermekek szociális integrációja az általános iskola 4. 5. és 6. osztályában. *Doktori disszertáció, ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Kar, Pszichológiai Doktori Iskola, Budapest*.

Wistow, G, Perkins, M., Knapp, M., Bauer, A., & Bonin, E. (2016). Circles of Support and personalization: Exploring the economic case. *J Intellect Disability*. 2016 Jun;20(2):194-207.